

Forhandling

Søren Hansen (S):

Dette lovforslag er et af de mange gode resultater af de forhandlinger, der i december blev ført om årets finanslov.

Jeg synes, der er god grund til at takke de partier, der står bag denne del af finansloven. Flere partier står bag. Det synes jeg, der er grund til at notere med tilfredshed og glæde. Men jeg synes også godt – det er måske lidt utraditionelt – jeg kunne have lyst til her at nævne ét folketingsmedlem, som er den, der har sørget for at holde fast i denne sag mere end nogen anden. Det er hr. Ole Sohn, og det synes jeg skal markeres her. Mange andre har set på den positive indsats med overordentlig, overordentlig stor sympati. Men det skal siges.

Loven er blevet til efter et meget fornemt forarbejde i Statens Musikråd, og – vil jeg gerne sige – også fra den side er der en utrættelig og meget fremragende indsats. Der synes jeg også, der er et par navne, der skal nævnes, nemlig Charlotte Halberg og Kasper Holten, der, med deres medlemskab af Musikrådet og den indsats de i øvrigt stod bag, var med til at bringe denne sag så langt frem, som de gjorde.

Dertil kommer et meget stærkt ønske fra en række kommuner landet over om at få gennemført en lovgivning på dette område, som ville kunne fremme den rytmiske musik i Danmark. Så der har altså både fra det professionelle, fra det politiske og fra det kommunale led været en samlet kraftig opbakning bag dette lovforslags idé og indhold.

Loven er en rigtig gulerodslov, og det er ikke så ringe.

Forði statslige midler udløses jo nemlig kun under forudsætning af tilsvarende kommunale bevillinger. Dermed vil loven gøre flere offentlige kroner til kulturkroner, og da kulturkroner jo som bekendt er de bedste, vi har, helt uanset diskussionen om euroen, så er dette altså en god lov og en god struktur, når det drejer sig om bevillingssiden.

Når dertil kommer, at den rytmiske musik, også den, der fremføres i provinsen, i kraft af denne lov vil kravle nogle trin op ad rangstigen i forhold til den klassiske musik, så har man her hovedargumenterne for, hvorfor Socialdemokratiet uforbeholdent og med stor glæde støtter kulturministerens udmærkede lovforslag.

Lovforslaget imødekommer ikke på alle måder Musikrådets oprindelige forslag, men der er

taget fat i den rigtige ende, og godt begyndt kan godt betyde, at vi en dag får tilendebragt det samlede projekt.

Poul Nødgaard (DF):

Tak til Venstre og De Konservative, fordi jeg lige måtte smutte foran.

I Dansk Folkeparti er vi skeptiske over for en udvidelse af musikloven fra 1994, hvor bl.a. musikskoler er omtalt, og som da fik velordnede økonomiske forhold til glæde for både børn og unge. Det foreliggende lovforslag lægger op til en ny § 3, g, i førortaltale lov fra 1994, således at de rytmiske spillesteder for alvor kommer med ind i det offentlige tilskudssystem.

Det, der støder Dansk Folkeparti mest, er, at de 29,5 millioner statslige kroner kun udløses, såfremt amter og kommuner yder et tilskud af mindst samme størrelse som staten. Derved – som vi læser lovforslaget – så bliver det pludselig til, at det offentlige nu skal lægge ca. 60 mio. kr., og det er trods alt penge, der kommer fra skatteyderne, hvad enten det er stat, amter eller kommuner.

Nu er rytmisk musik et bredt begreb, og når det er sagt, skal det også nævnes, at mange af dem, der udfører den rytmiske musik, tjener ganske godt derved. Det rejser hele spørgsmålet om, hvorvidt der rent faktisk er behov for offentlige penge til rytmisk musik. Om det i virkeligheden ikke er noget, der kunne køre af sig selv økonomisk med de mange midler, der er inde i den rytmiske musik, for det er der rent faktisk.

Vi må ikke glemme, at landet har store uløste sociale problemer. Tænk bare på de dårlige forhold, der bydes f.eks. de sindslidende, der år efter år lever på flersengsstuer på institutioner landet over. Noget lignende sagde jeg i en ordførertale tidligere på dagen. Var det ikke værd at bevilge nogle af alle de mange offentlige kroner, vi taler om her, til at løse disse ulykkelige menneskers situation?

Vi er i Dansk Folkeparti ikke spor imod kultur af nogen art, men det var måske en idé, netop når vi taler om det her, at lade den musiklov, der blev lavet i 1994, køre, som den er. Jeg ved godt, der gives nogle tilskud også i øjeblikket til den rytmiske musik, men det, man vil have nu, er trods alt at få det cementeret.

Jeg synes også stadig væk, vi savner et svar. Der er de mange meget professionelle folk, der er med i den rytmiske musik, men hvor trækker man strengen mellem, at de hæver penge til de